

यिषुः प्रव्रजन्तमेनम्राजयितुमिच्छुः व्रजेर्हेतुमण्यन्तात्सन् अस्य
कुमारस्य रथेन वनायाभिगममभिगमनम् । यद्वृद्धनिश्चिगम
श्चेत्यप् आदिचत् आदिष्टवान् अत्येति कर्त्तरि षष्ठी वनायेति
गत्यर्थकर्मणीति चतुर्थी सौमित्रिसीतानुचरस्य लक्ष्मणसीतास
हायस्य सुमित्राया अपत्यम् वाक्कादित्वादिञ् सहचरत्वेनाभ्यर्हि
तत्वात् पूर्वनिपातः अनु पश्चाच्चरतीति अनुचरः भिक्षासेनादा
येषुचेति चकारस्यानुक्तसमुच्चयार्थत्वात् टः अनुचरस्यानुचरी च
पुमान् स्त्रियां तावनुचरौ सौमित्रिसीते अनुचरौ सहायौ यस्य ।
कालापिकास्ततोऽन्यत्रापि पठन्ति अनधिकरणोपपदे चरेष्टः इ
त्यर्थः । नीयतेऽनेनेति नेत्रं लोचनं दाम्नीत्यादिना घृन् सुम
न्तनामा रथवाहको नेत्रमिव यस्य रथस्य तद्वशात्तस्य प्रवृत्तेः
शोचन् परिदेवयमानो राजा ॥ ६ ॥

तत इत्यादि । केकयीप्रार्थनानन्तरं राजा शोचन् कुमारं रामं भ०
प्रव्रज्यां कारयितुमिच्छुः अस्य रामस्य रथेन वनाभिगमनं आदि
ष्टवान् हृशस इत्यादिना सक् । व्रजेः प्रेरणे ज्यन्तात् वनायेति
गत्यर्थमन्यदे इति कर्मणि चतुर्थी श्रीपतिदत्तादयस्तु नित्यं कर्म
णि तुम्प्रयोगिनश्चतुर्थीत्याहुः वनं गन्तुमित्यर्थः कीदृशस्य राम
स्य सीतालक्ष्मणसहायस्य सुमित्राया अपत्यं इति वाक्कादित्वात्
ष्णः अनुचरतीति अनुचरः कर्मप्रतिरूपकोऽयमनुशब्दः तेन हन
चरगष्टक् इति टक् । रेफेकेकौच परे इति निर्दिशता स्त्रीपुंसयो
स्तन्माचकृतभेदयोरेकशेषः पुमान् भवतीति सूचितं तेन अनुचरश्च
अनुचरी च अनुचरौ सौमित्रिसीते अनुचरौ यस्य स तथा । यदा
सौमित्रिसीताभ्यामनुचर्यते यः स तथा घञलनटो धे इति कर्मणि